

2/6 Mmms

ABS. I. 79. 324

W. R. H.

W. R. H.

W.

Anacrem Odes (Gree
Text) Edinburgh 1821

Jean Dunbar

ANACREONTIS

ODÆ,

UNA CUM

SAPPHUS

ET

ALCÆI

FRAGMENTIS.

AMERICAN

LIBRARY

OF THE

CONGRESS

OF THE UNITED STATES

ΑΙ ΤΟΤ

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΩΔΑΙ,

ΚΑΙ ΤΑ ΤΗΣ

ΣΑΠΦΟΥΣ,

ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΤ

ΑΛΚΑΙΟΥ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

—σπουδαζοντες, ἵσαί παίζοντες.

EDINBURGI:

Ἐ Πρῆλο Academico.

VENEUNT APUD BELL & BRADFUTE.

1821.

ANAKPEONTOS

QAL

1873

Z A H O T E

THE NATIONAL

LIBRARY OF SCOTLAND

GLASGOW

1873

ΑΙ ΤΟΤ

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΩΔΑΙ.

Α 3

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΑΠΟ

INDEX.

ANACREONTIS.

	Pag.
ODE 1. In Lyram, ...	13
2. In Fœminas, ...	15
3. In Amorem, ...	16
4. De Seipso, ...	19
5. In Rosam, ...	21
6. In Eandem, ...	23
7. In Amorem, ...	25
8. In Somnium suum, ...	26
9. Ad Columbam, ...	27
10. In cereum Cupidinem, ...	30
11. De Seipso, ...	32
12. In Hirundinem, ...	33
13. De Seipso, ...	34
14. In Cupidinem, ...	35
15. De Seipso, ...	37
16. De Seipso, ...	38
17. In Poculum argenteum, ...	39
18. In idem, ...	40
19. Quòd oporteat bibere, ...	42
20. Ad Puellam, ...	<i>ib.</i>

INDEX.

ANACREONTIS.

	Pag.
ODE 21. De Seipso, ...	44
22. Ad Bathyllum, ...	<i>ib.</i>
23. In Aurum, ...	45
24. De Seipso, ...	47
25. In Seipsum, ...	48
26. In Seipsum, ...	49
27. In Dionysum, ...	50
28. De Amicâ suâ, ...	51
29. De Bathyllo, ...	54
30. In Cupidinem, ...	57
31. In Seipsum, ...	58
32. De suis Amoribus, ...	60
33. Ad Hirundinem, ...	62
34. Ad Puellam, ...	63
35. De Europâ, ...	64
36. Quòd liberè sit vivendum, ...	65
37. De Vere, ...	66
38. De Seipso, ...	67
39. De Seipso, ...	68
40. De Cupidine, ...	70
41. In Symposium, ...	71
42. De Seipso, ...	73
43. Ad Cicadam, ...	74
44. De Somnio suo, ...	75
45. De Cupidinis Sagittis, ...	76

INDEX.

ANACREONTIS.

	Pag.
ODE 46. In Amorem, ...	78
47. Aliud Odarium,.....	79
48. Aliud Odarium,.....	<i>ib.</i>
49. Aliud, ...	80
50. In Bacchum, ...	81
51. In Discum Venerem exhibentem,	82
52. In Vinum,.....	84
53. In Rosam,.....	86
54. De Seipso,.....	89
55. In Amatores, Odarium, ...	90

SAPPHUS FRAGMENTA, ...	93
--------------------------	----

ALCÆI FRAGMENTA, ...	101
------------------------	-----

*Nec, si quid olim lusit ANACREON,
Delevit ætas.——*

HOR.

——*Spirat adhuc amor
Vivuntque commissi calores
ÆOLIÆ fidibus PUELLÆ.*

Idem.

*Et te sonantem pleniùs aureo,
ALCÆE, plectro——
—Exactos tyrannos.*

Idem.

1870

Received of the Treasurer of the
County of ...

1871

Received of the Treasurer of the
County of ...

1872

Received of the Treasurer of the
County of ...

ΑΙ ΤΟΥ

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Ω ΔΑΙ.

Α'.--ΕΙΣ ΛΥΡΑΝ.

ΘΕ' ΛΩ λέγειν Ἀτρεΐδας,

Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·

Ἄ βάρβιτος δὲ χορδαῖς

Ἔρωτα μένον ἤχει.

Ἡμεῖσα νεῦρα πρῶην

Καὶ τὴν λύρην ἄπασαν·

ANACREONTIS

ODÆ.

I.—IN LYRAM.

Volo dicere Atridas ; volo etiam Cadmum canere : barbitos verò fidiculis suis Amorem unicum sonat. Mutavi nervos pridem, lyramque addeò universam ; atque ego quidem

B

Καὶ γὰρ μὲν ἦδον ἄθλος

Ἑρακλέους. λύρη δὲ

Ἔρωτος ἀντεφώνει.

Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,

Ἑρως· ἡ λύρη γὰρ

Μόνος ἔρωτος ἄδει.

canebam labores Herculis; lyra verò amores è-contrario sonabat. Valeatis ergo in-futurum nobis, ò heroes; lyra etenim nostra solos amores canit.

Β.—ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Φύσις κέρατα ταύροις,
 Ὅπλας δ' ἔδωκεν ἵπποις,
 Ποδακίην λαγωῖς,
 Λέεσι χάσμι ὀδόντων,
 Τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτὸν,
 Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
 Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα
 Γυναιξὶν ἔκ' ἔτ' εἶχεν.
 Τί ἔν δίδωσι; κάλλος
 Ἄντ' ἀσπίδων ἀπασῶν,
 Ἄντ' ἐγχείων ἀπάντων.
 Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον,
 Καὶ πῦρ, καλή τις ἔσα.

II.—IN FŒMINAS.

Natura cornua tauris, ungulasque dedit equis, pedum-
 pernicitatem leporibus, leonibus hiatus dentium, piscibus
 natandi facultatem, avibus volare, viris animositatem, et
 bellicam virtutem: fœminis non amplius habuit, quod daret.
 Quid igitur dat iis? Pulchritudinem, quæ instar clypeo-
 rum omnium, instar est hastarum omnium; quinimo
 vincit etiam ferrum, atque ignem ipsum, si qua pulchra sit.

Γ'.—ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὤραις,
 Στέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
 Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτη,
 Μερόπων δὲ φῦλα πάντα
 Κεῖται κόπῳ δαμέντα·
 Τότ' Ἔρωσ ἐπιπαθείς, μευ
 Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
 Τίς, ἔφην, δύρας ἀράσσει;
 Κατὰ μεῦ σχίσαις ὀνείρας.
 Ὁ δ' Ἔρωσ, ἀνοιγε, φησὶ,
 Βρέφος εἰμὶ, μὴ φύβησαι·
 Βρέχομαι δὲ, καὶ σέληνον
 Κατὰ νύκτα, πεπλάνημαι.

III.—IN AMOREM.

Nocte aliquando intempestâ, cùm jam Ursa vertitur sub
 manum Bootæ, mortaliumque genus omne jacet labore do-
 mitum; tunc Amor superveniens, mea forium pultabat re-
 pagula. Quis, inquebam, fores tundit? Disrumpes mihi
 utique somnia. Ast Amor, "Aperi," inquit, "puerulus
 sum; ne metuas: pluvia verò madeo, et-illumem per
 noctem erravi." Misertus sum, hæc ut audii; et

Ἐλέησα ταῦτ' ἀκύνσας·
 Ἄνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἄψας
 Ἀνέωξα· καὶ βρέφος μὲν
 Ἐσορῶ, φέροντα τόξον,
 Πτέρυγας τε καὶ φαρέτρην,
 Παρὰ δ' ἰσίην καθίσας,
 Παλάμαισι χῆρας αὐτοῦ.
 Ἀνέθαλπον· ἐκ δὲ χαίτης
 Ἀπέθλιξον ὑγρὸν ὕδαρ.
 Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
 Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν
 Τόδε τόξον ἐστὶ μοι νῦν,
 Βλάσσεται βραχῆισα νευρή.
 Τανύει δὲ, καὶ με τύπτει

---

statum, quum accendissem lucernam, aperui; et puerulum sanè aspicio, ferentem arcum, et alas et pharetram; ad focum itaque quum-stetissem, palmis meis manus ejus refovebam, et ex ejus caesarie exprimebam humidam aquam. Ille autem, ubi frigus se remiserat, "Age," inquit, "experiamur huncce arcum, nunquid mihi jam "lædatur madefactus nervus:" tendit itaque, et me ferit

Μέσον ἦπαρ, ὥσπερ οἴστρος
 Ἐνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,
 Ξένοι, δ' εἶπε, συγχάρηθι·
 Κέραις ἀελαβῆς μὲν ἴστί,
 Σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

---

in medium jecur, tanquam asilus, Exillitque cachinnans,
 "Hospes," et inquit, "congratulare: cornu meum
 "illæsum quidem est, tu autem cor dolebis."

Δ.—ΕΙΣ ἘΑΥΤΟΝ.

Ἐπὶ μυρσίαις τερέναις,
 Ἐπὶ λωτίαις τε ποίαις
 Στορέσας, θέλω προπίνειν.
 Ὁ δ' Ἔρως, χιτῶνα δήσας
 Ὑπὲρ αὐχένος παπύρω,
 Μέθυ μοι διακονεῖτω.
 Τροχὸς ἄρματος γὰρ οἷα,
 Βίωτος τρέχει κυλισθείς·
 Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
 Κόνις, ὀσέων λυθέντων.
 Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν
 Τί δὲ γῆ χέειν μάταια;
 Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,

IV.—DE SEIPSO.

Super myrtis tenellis, super lotinis et herbis stratus, volo potare. Amor itaque, tunicam ligans super cervice papyro, merum mihi administret. Rota currus enim velut, vita nostra currit voluta; exiguusque jacebimus cinis, ossibus solutis. Quid te opus-est lapidem inungere? Quid et in-terram libare supervacua? Me potius,

Μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
 Πύκασον, κάλι δ' ἑταίρην.
 Πρὶν, Ἔρως, ἐκῆ μ' ἀπελθᾶν
 Ἐπὶ νεστέρων χορείας,
 Σκεδάσαι δέλω μερίμνας.

---

dum abhuc supersum, unge, rosisque caput meum redimito, voca et huc amicam. Priusquam, ô Amor, illuc abiero ad inferorum choræas, dissipare volo curas.

Ε'.—ΕΙΣ ῬΟΔΟΝ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν ἐρώτων
 Μίξωμεν Διονύσῳ.
 Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
 Κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,
 Πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες.
 Ῥόδον, ᾧ φέρισον ἄνθος,
 Ῥόδον ἕαρος μέλημα
 Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά.
 Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
 Στέφεται καλοῖς ἴαλοις,
 Χαρίτεσσι συγχορεύων.
 Στέψον ἔν με, καὶ λυγίσω

V.—IN ROSAM.

Rosam, quæ flos amorum, misceamus Baccho; rosam illam pulchrè-foliatam temporibus aptantes, bibamus gemitivè ridentes. Rosa, ὁ præstantissime flos, rosa veris præcipua cura; rosæ vel diis in-deliciis-sunt. Rosas etiam puer ille Veneris redimitur pulchris-capillis, Gratiis simul-

Παρὰ σοῖς, Δίονυσε, σηκοῖς,
 Μετὰ κέρης βαθυκόλπῃ,
 Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
 Πεπυκασμένος, χορεύσω.

---

saltans. Corona igitur me, et lyram-pulsabo: juxta
 tum, Bacche, delubra, cum puellâ profundî-sinûs, roseis
 corollis redimitus, saltabo.

5.—ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Στεφάνως μὲν κροτάφοισι
 Ῥοδίνης συναρμόσαντες,
 Μεθύομεν ἀβρὰ γελῶντες,
 Ὑπὸ βαρβίτῃ δὲ κέρα
 Κατὰ κισσοῖσι βρέμοντας
 Πλοκάμοις φέρουσα θυρσους,
 Χλιδανόσφυρος χορεύει.
 Ἄβροχαῖτας δ' ἅμα κοῦρος
 Στομάτων ἀδὺ πνεόντων,
 Κατὰ πηκτίδων ἀθύρων,
 Προχέει λίγειαν ὀμφάν.
 Ὁ δ' Ἔρωσ ὁ χρυσοχαίτας,

VI.—IN EANDEM.

Coronas quidem temporibus roseas simul-aptantes, genio-indulgemus suaviter ridentes. Ad barbiton vero puella hederaccis plenos comis gerens thyrsos, delicatulis-malleolis saltat. Molli-cæsariæque simul puer, ore suave spiranti, ad panduram ludens fundit elegantem vocem. Ipse

Μετὰ τῷ καλῷ Λυαίῳ
 Καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης,
 Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
 Κῶμον μέτεισι χαῖρων.

demum Amor auricomus, unâ-cum pulchro Lyæo et pulchrâ Venere, pergratam senibus comessionem ingreditur lætus.

VI—182714

Ζ.—ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ἵακινθίνῃ με ῥάβδῳ
 Χαλεπῶς Ἔρωσ βαδίζων
 Ἐκέλευσε συντροχάζειν
 Διὰ δ' ὄξέων μ' ἀναύρων
 Ξυλόχων τε καὶ Φαράγγων
 Τροχάοντα πείρειν ὕδρος.
 Κραδίῃ δὲ ῥινὸς ἄχρῃς
 Ἄνέβαινε, καὶν ἀπέσβην.
 Ὁ δ' Ἔρωσ μέτωπα σείων
 Ἀπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπεν,
 Σὺ μὲν ἔ δύνῃ φιλῆσαι.

V.—IN AMOREM.

Hyacinthinâ me virgâ difficulter Amor gradiens jussit
 secum-unâ-cursitare: ita perque rapidos me torrentes
 fruticetaque, et præcipitia, cursitantem transfixit coluber.
 Cor inde mihi nares adusque ascendit, et-tantum non ex-
 tinctus-sum. Amor itaque frontem mihi refrigerans mol-
 libus alis dixit, "Tu etenim non potes amare."

Η'.—ΕΙΣ ΤΟ ἘΑΥΤΟΥ ΘΝΕΙΡΟΝ.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
 Ἄλιπορφύροις τάπησι,
 Γεγανυμένος Λυαίῳ,
 Ἐδόκην ἀκροῖσι τάρσους
 Δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν,
 Μετὰ παρθένων ἀθύρων.
 Ἐπεκερτόμεν δὲ παῖδες
 Ἀπαλώτεροι Λυαῖν,
 Δακέθυμά μοι λέγοντες
 Διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
 Ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι
 Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
 Μεμονωμένος ὃ ὁ τλήμων
 Πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

VIII.—IN SOMNIUM SUUM.

Per noctem indormiens purpureis tapetibus, lætificatus Lyæo, visus-sum summis pedum-palmulis cursum velocem intendere, cum virginibus lusitans: cavillabantur autem pueri teneriores Lyæo, scurrilia mihi dicentes, propter formosulas illas. Volentem deinde osculari fugerant è somno me omnes; solus-relictus itaque ego miscillus rursus appetii dormire.

Θ'.—ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ἐρασμὴ πέλαια,
 Πόθεν, πόθεν πέτασαι ;
 Πόθεν μύρων τοςέτων,
 Ἐπ' ἠέρος θύεσσα,
 Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις ;
 Τίς ἐσί σοι ; μέλει δέ.
 Ἄνακρέων μ' ἔπεμψε
 Πρὸς παιῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
 Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
 Κρατῆντα καὶ τύραννον.
 Πέπρακέ με Κυθήρη
 Λαβῆσα μικρὸν ὕμνον'
 Ἐγὼ δ' Ἄνακρέοντι

IX.—AD COLUMBAM.

O amabilis columbella, undenam, undenam volas ? Unde est, quidam unguentorum tantorum, super aëre festinans, redolesque et pene depluis ? Quis est herus tibi ? Id curæ est enim mihi, ut sciam. Anacreon me misit ad amasium, ad Bathyllum, illum dudum omnium omnino dominum atque imperatorem. Vendidit me illi Venus, quum-

Διακονῶ τῶσαῦτα.
 Καὶ νῦν οἷας ἐκείνας
 Ἐπιστολάς κομίζω.
 Καί φησιν εὐθέως με
 Ἐλευθέρην ποιήσαν.
 Ἐγὼ δὲ, κῆν ἀφῆ με,
 Δύλη μενῶ παρ' αὐτῶ.
 Τί γάρ με δεῖ πίτασθαι
 Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγροῦς,
 Καὶ δένδρεσιν καθίζαν,
 Φαγεῖσθαι ἀγρίον τι ;
 Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
 Ἀφαρπάσασα χεῖρων
 Ἀνακρέοντος αὐτῆ.

---

accepisset brevem hymnum ab eo : ego exinde Anacreonti
 ut-famula-ago res-hujuscemodi : et nunc quales ejusdem
 epistolas defero : et is ait, propediem me liberam se fac-
 turum. Ego verò, etiamsi dimiserit me, serva nihilomi-
 nus manebo apud eum : quid enim mihi opus-est volare
 per montes et per agros, et arboribus insidere, edenti
 nescio quid rusticum ? Nunc comedo quidem panem, sub-

Πιῖν δέ μοι δίδωσι
 Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
 Πιῦσα δ' ἂν χορεύσω,
 Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
 Πτεροῖσι συγκαλύψω.
 Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῶ
 Τῶ βαρβίτῳ καθεύδω.
 "Ἐχεις ἅπαντ', ἄπελθε"
 Λαλιζέραν μὲ ἔθηκας,
 "Ἀνθρώπε, καὶ κορώνης.

---

ripiens manibus Anacreontis ipsius: bibendumque mihi
 præbet vinum ipsum, quod præbiberat. Ut biberim vero,
 forsitan saltabo, et herum meis alis contexam; consopita
 autem super ipso barbīto dormio. Habes omnia; abeas;
 loquaciorem me fecisti, ô homo, vel *ipsâ* cornice.

Ι.—ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΚΗΡΙΝΟΝ.

Ἐρωτα κήρινόν τις
 Νεηνίης ἐπώλει·
 Ἐγὼ δέ οἱ παραστάς,
 Πόσῃ θέλεις,, ἔφην, σοι
 Τὸ τευχθεὶν ἐκπρίωμαι.
 Ὅ δ' εἶπε δωριάζων,
 Λάβ' αὐτὸν, ὅπόσῃ λῆς·
 Ὅμως δ' ἂν ἐκμαίθῃς πᾶν,
 Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνης·
 Ἄλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν
 Ἐρωτι παντορέκτη.
 Δὸς ἔν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν

X.—IN CEREUM CUPIDINEM.

Cupidinem cereum quidam adolescens venundedit ; ego-
 que illi juxta-stans, Quanti vis, inqueiebam, tibi hanc ima-
 gunculam emam ? Ille dixit, Doricè-loquens, Cape illum-
 quanti vis, *i. e. tuo pretio* : veruntamen, ut addiscas rem-
 totam, non ego sum cerearum-imaginum-effictor : sed nolo
 unà-habitare cum Cupidine, qui-omnia-appetit. Da igitur

Δραχμῆς καλὸν σύνευνον.
 Ἔρως, σὺ δ' εὐθέως με
 Πύρῳσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ
 Κατὰ φλογὸς τακήση.

---

*inguio, da illum nobis, pro-hac drachmâ, lepidum contu-
 bernaleta. Tu, ô Cupido, autem propediem me incen-
 das: sin verò, tu-ipse in flammâ colliqueties.*

IB'.—ΕΙΣ ἑΑΥΤΟΝ.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
 Ἄνακροον, γέρον εἶ.
 Λαβῶν ἕσοπτρον, ἄθραι
 Κόμας μὲν ἔκ ἔτ' ἕσας,
 Ψιλὸν δὲ σευ μέτωπον.
 Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
 Εἶτ' εἰσὶν, εἶτ' ἀπῆλθον,
 Οὐκ οἶδα· τῆτο δ' οἶδα,
 Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
 Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν,
 Ὅσω πέλας τὰ μοίρης.

XI.—DE SEIPSO.

Dicunt mihi feminae, ô Anacreon, senex es : accepto speculo, contemplare comas quidem non amplius existentes, glabramque tuam frontem. Ego sanè, quod-ad-comas-attinet quidem, utrum sint, an abierint, haud novi ; hoc autem novi, quòd seni tanto magis convenit jucundè ludere, quanto propior ei mors sit.

ΙΒ'.—ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Τί σοι, θέλεις, ποιήσω,
 Τί σοι, λάλη χελιδόν ;
 Τὰ ταρσά σευ τὰ κῆφα
 Θέλεις, λαβὼν ψαλίξω
 ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
 Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
 Ἐκῆνος, ἐκθερίξω ;
 Τί μευ καλῶν ὀνείρων,
 Ὑποθρίαισι φωναῖς,
 Ἀφήρπασας Βάθυλλον ;

XII.—IN HIRUNDINEM.

Quid tibi vis, faciam, quid tibi, ὀ γάρρυλα hirundo ?
 Alasne tuas illas celeres, vis, et prehensens forfice-abscin-
 dam ? An potius interiorem tuam illam linguam, sicut
 Tereus ille prorsus-demetam ? Quid ex meis gratis
 somniis, matutinis tuis modulis, abripuisti Bathyllum ?

ΙΓ'.—ΕΙΣ ἘΑΥΤΟΝ.

Οἱ μὲν, καλὴν Κυβέβην
 Τὸν ἠμίθηλον Ἄττιν
 Ἐν ἕρεσιν βοῶντα,
 Λέγουσιν ἐκμανῆναι·
 Οἱ δὲ, Κλάρα παρ' ὄχθαις
 Δαφνηφόροιο Φοίβου
 Λάλλον πίνοντες ὕδαρ,
 Μεμηνότες βοῶσιν.
 Ἐγὼ δὲ τῷ Λυαίῳ,
 Καὶ τῷ μύρῳ κορροσθαίῳ,
 Καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,
 Θέλω, θέλω μανῆναι.

XIII.—DE SEIPSO.

Hi quidem, almam Cybelen semimarem Attin in montibus clamantem dicunt in-furorem-actum; illi vero, Clari ad ripas laurigeri Phœchi, fatidicam cum-biberint aquam, furore-perculsi clamant. Ego verò, Lyæo, et unguento saturatus, et meâ quoque amicâ, volo, volo, inquam, furere.

ΙΔ'.—ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Θέλω, θέλω φιλησαι
 "Επειθ' "Ερωσ φιλεῖν με.
 'Εγὼ δὲ ἔχων νόημα
 "Αβελον, ἐκ ἐπίσθην.
 'Ο δ' εὐθὺ τόξον ἄρας
 Καὶ χρυσέην φαρέτρην,
 Μάχη με πρὸκαλᾶτο.
 Καὶ γὰρ λαβὼν ἐπ' ὤμων
 Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεὺς,
 Καὶ δῆρα καὶ βοείην,
 'Εμαρνάμην "Ερωτι.
 "Εβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον·
 'Ως δ' ἐκ ἔτ' εἶχ' οἷσῦς,

XIV.—IN CUPIDINEM.

Volo, volo nunc tandem amare:—suasit olim Cupido amare me; ego autem habens animum improvidum, minimè persuasus-sum. Ille autem protinus arcum tollens atque auream pharetram, pugnâ me provocabat: atque-ego sumens super humeris thoraca, velut alter Achilles, et hastas et scutum, concertabam cum Cupidi-

Ἦσχαλλεν εἶθ' ἑαυτὸν
 Ἄφῃκεν εἰς βέλεμνον.
 Μέσος δὲ καρδίας μευ
 Ἔδυνε, καί μ' ἔλυσε.
 Μάτην δ' ἔχω βοείην·
 Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω,
 Μάχης ἔσω μ' ἐχέσης;

ne. Jaciebat, egoque fugiebam : ut verò non amplius habuit
 tela, agrè-tulit ; deinde seipsum projecit in modum teli :
 mediusque cordis mei penetravit, et me solvit. Frustra
 itaque habeo scutum : quid enim muniamur extra, bello
 intus me exercente ?

ΙΕ'.—ΕΙΣ ἑΑΥΤΟΝ.

Οὐ μοι μέλαι Γύγαιο,
 Τῷ Σαρδέων ἀνακτος·
 Οὐθ' αἰρέει με χρυσός,
 Οὐδὲ φθονῶ τυράννοισ.
 Ἐμοὶ μέλαι μύροισι
 Καταβρέχειν ὑπὴν·
 Ἐμοὶ μέλαι ῥόδοισι
 Κατασέφειν κάρηνα.
 Τὸ σήμερον μέλει μοι·
 Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
 Ὡς ἔν' ἔτ' εὐδί' ἐσὶ,
 Καὶ πῖνε, καὶ κύβευε,
 Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ·
 Μὴ νῆσος, ἣν τις ἔλθῃ,
 Λέγῃ, σὲ μὴ δαῖ πίνειν.

XV.—DE SEIPSO.

Non mihi curæ-sunt opes Gygæ, illius Sardium regis;
 neque expugnat me aurum, nec invideo tyrannis. Mihi
 curæ-est unguentis perfundere barbam; mihi curæ-est
 rosis coronare verticem. Quod hodie est, curæ-est mihi;
 quod verò eras erit, quis novit? Donec igitur adhuc

15.—ΕΙΣ ἘΑΥΤΟΝ.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 Ὅ δ' αὖ Φρυγῶν αὐτὰς,
 Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις.
 Οὐχ ἵππος ἄλεσέν με,
 Οὐ πεζὸς, ἔχ' ἰ νῆες.
 Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
 Ἄπ' ὀμμάτων βαλὼν με.

---

sereni sunt *dies*, et bibe et aleis-lude, et libato Lyco: ne morbus, si quis venerit, dicat, "Te non opus-est bibere."

XVI.—DE SEIPSO.

Tu quidem pangis Thebaica, ille autem Phrygum pugnās; ego verò meas expugnationes. Non equus perdidit me; non pedestris-exercitus, nec naves: at exercitus inusitatus alius-generis ab ocellis *dominæ* petens me.

ΙΖ'—ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΥΝ.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας,
 "Ἡφαισέ, μοι ποιήσον,
 Πανοπλίαν μὲν ἔχί.
 Τί γὰρ μάχαισι κάμοι;
 Ποτήριον δὲ κοῖλον,
 "Ὅσον δύνη, βάθυνον.
 Ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ,
 Μήτ' ἄστρα, μήθ' ἀμάξας,
 Μὴ συγνὸν Ὀρίωνα.
 Τί Πλειάδεσσι κάμοι;
 Τί δ' ἄστρασιν Βωώτῃ;
 Ποίησον ἀμπέλους μοι,

XVII.—IN POCULUM ARGENTEUM.

Argentum illud cælans, Vulcane, mihi fac, armaturam-
 omnem quidem nullo modo: quid enim pugnis et-mihi?
 Poculum verò cavum, quantum potes, profundum-facito.
 Fac et mihi super illud, neque astra, neque plaustra-
 cælestia, neque invisum Oriona: quid Pleiadibus et-mihi?
 quid item astris Bootæ? Facito vites mihi, atque race-

Καὶ βότερας κατ' αὐτὸ,
 Καὶ χρυσεῖς πατῆντας,
 Ὅμῃ καλῶ Λυαίῳ,
 Ἐρωτα καὶ Βάθυλλον.

ΙΗ'.—ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Καλὴ τέχνη, τόρευσον
 Ἐαρος κύπελλον ἠδὺ,
 Τὰ πρῶτα τερπνὰ ἡμῖν
 Ῥόδα φέρεσαν ὤρην
 Ἀργύριον δ' ἀπλώσας,
 Ποτὸν ποίει μοι τερπνόν.
 Τῶν τελετῶν, παραινῶ,
 Μὴ μοι ξένον τορεύσης,

---

mos super illud, et aureos calcantes, unà-cum pulchro
 Lyæo, Cupidinem atque Bathyllum.

XVIII.—IN IDEM.

O pulchra ars, mihi cœlato veris poculum suave, im-
 primis illud ipsum dulcem nobis rosam ferens tempus:
 argentumque unico-argumento-ornans poculum facito
 mihi jucundum. Ceremoniarum, hortor, ne mihi exoti-

Μὴ φευκτὸν ἰσόρημα.
 Μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον
 Βάκχον Εὐϊὸν ἡμῖν.
 Μύσις νάματος ἢ Κύπρις
 Ὑμεναίοις κροτῆσα.
 Χάρασσ' Ἐρωτας ἀνόπλους,
 Καὶ Χαρίτας γελάσας
 Ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
 Εὐδότρουον, κομῶσαν.
 Σύναπτε κέρυς εὐπρεπῆς,
 Ἄν μὴ Φοῖβος ἀθύρη.

---

cum quid caeles, nec execrandum argumentum: potius
 fac Jovis prolem, Bacchum, Euïum nobis. Sacerdos
 fluenti Venus nuptiis saltans. - Sculpe Cupidines inermes,
 et Gratias ridentes sub vite luxurianti, racemosâ, coman-
 ti: conjunge pueros decentes, modò ne Phœbus et ipse
 lusitârit.

ΘΙ'—ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΙΝ ΠΙΝΕΙΝ.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
 Πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν·
 Πίνει θάλασσα δ' αὔρας,
 Ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,
 Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
 Τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
 Κ' αὐτῷ θέλοντι πίνειν ;

Κ.—ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἡ Ταντάλη πὸτ' ἔση
 Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις·
 Καὶ παῖς πὸτ' ὄρνις ἔπτη

XIX.—QUOD OPORTEAT BIBERE.

Hæc terra nigra bibit, bibuntque arbores ipsam : bibit et æquor auras, solque æquor, solemque luna. Quid mihi contenditis, amici, et ipsi volenti bibere ?

XX.—AD PUELLAM.

Filia Tantalii olim stetit lapis Phrygum in ripis : et filia olim ut avis volavit Pandionis, hirundo scilicet. Ast

Πανδιόνοσ χελιδών.
 Ἐγὼ δ' ἴσοπτρον εἶηι,
 Ὅπως αἰὲ βλέπῃσ με.
 Ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
 Ὅπως αἰὲ φορῆσ με.
 Ὑδαρ θέλω γενέσθαι,
 Ὅπως σὲ χρῶτα λήσω.
 Μύρον, γύναι, γενοίμην,
 Ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.
 Καὶ ταινίη δὲ μασῶν,
 Καὶ μαργάρον τραχήλω.
 Καὶ σάνδαλον γενοίμην,
 Μόνον ποσὶν πατεῖν με.

---

ego speculum fiam, ut semper inspectes me : ego vel
 tunica fiam, ut semper gestes me : aqua volo fieri, ut tibi
 cutim lavem : unguentum, ô fœmina, fiam, ut ego te
 ungam : et strophium quoque mamillarum, et unio collo
 tuo ; etiam solea fieri-velim, tantum ut pedibus possis
 conculcare me.

ΚΑ.—ΕΙΣ ἘΑΥΤΟΝ.

Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,
 Βρομίη πιῖν ἄμυσί·
 Ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη
 Προποθεῖς ἀνασενάζω.
 Δότε δ' ἀνθέων ἱκέϊνυ,
 Στεφάνυς δ', οἷυς πυκάζω,
 Τὰ μέτωπά μιν ἑπικαίει·
 Τὸ δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων
 Κραδίη τινὶ σκεπάζω.

ΚΒ.—ΕΙΣ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Παρὰ τὴν σκιὴν, Βάθυλλε,
 Κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον,
 Ἀπαλὰς σείει δὲ χαίτας

XXI.—DE SEIPSO.

Date mihi, date, ô mulieres, de Baccho bibere pleno-
 haustu; ab æstu etenim dudum prius-epotus (i. e. exsicca-
 tus) graviter suspiro. Date etiam de floribus istius; corol-
 las enim, quas gero, frons mea exurit: hunc verò æstum
 amorum in corculo, quâ re inumbrem.

XXII.—AD BATHYLLUM.

Ad hanc umbram, ô Bathylle, sedeto: decorâ est hæc
 arbor, teneras quassatque comas mollissimo ramulo; jux-

Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ
 Παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζει
 Πηγὴ ῥέουσα Πειθῆς.
 Τίς ἂν ἔν ὄρῳν παρέλθοι
 Καταγώγιον τοιῦτον ;

ΚΓ'.—ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

Ὁ πλῆτος εἶγε χρυσῷ
 Τὸ ζῆν παρῆγε Δητοῖς,
 Ἐκαρτέρεν φυλάττων
 Ἴν, ἂν θαναῖν ἐπέλθῃ,
 Δάξῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
 Εἰ δ' ἐδὲ τὸ πρίασθαι
 Τὸ ζῆν ἔνεσι Δητοῖς,

---

taque illam murmure-blanditur fonticulus fluens ipsâ
 Suadâ. Quis itaque sciens ac videns præterierit diverti-
 culum hujusmodi ?

XXIII.—IN AURUM.

Copia siquidem auri vitam produceret mortalibus, indus-
 triâ-uterer accumulans et custodiens ; ut, quando mors
 super-veniret, acciperet aliquid, et abiret aliò. Sin autem

Τί καὶ μάτην σενάζω;
 Τί καὶ γόος προπέμπω;
 Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
 Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
 Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
 Πιόντι δ' οἶνον ἠδὺν,
 Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 Ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
 Τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

---

neque redimere vitam licet mortalibus, quid et frustra gemo? quid et lamenta præmitto? Mori enim si decretum est, quid aurum prodest mihi? Mibi contingat bibere; dum biberimque vinum dulce, cum meis amicis conversari, inque mollibus cubilibus fovere amasiam.

ΚΔ'.—ΕΙΣ ἑΑΥΤΟΝ.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθην,
 Βίωτα τρίβον ὀδεύων,
 Χρόνον ἔγνω, ὃν παρεῆλθον,
 Ὃν δ' ἔχω δραμῆν ἐκ οἴδα.
 Μέθετέ με, φροντίδες·
 Μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔσω.
 Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
 Παίξω, γελάσω, χορεύσω,
 Μετὰ τῷ καλῷ Λυαίῳ.

XXIV.—DE SEIPSO.

Quandoquidem mortalis sum-natus, vitæ per semitam
 iter-facere, tempus novi, quod præteritum; quod verò
 habeo decurrere, haud novi. Mitte igitur me, curæ-gra-
 ves; nihil mihi et vobis esto. Priusquam me prævenerit
 mors, ludam, ridebo, saltabo unà-cum formoso Lyæo.

ΚΕ'.—ΕΙΣ ἑΑΥΤΟΝ

Ὄταν πίνω τὸν οἶνον,
 Εὐδῶσιν αἱ μέριμναι.
 Τί μοι, τι μοι γοάων;
 Τί μοι μέλαι μεριμνῶν;
 Θανεῖν με δεῖ, κἄν μὴ θέλω.
 Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
 Πίωμεν ἔν τὸν οἶνον,
 Τὸν τῆ καλῆ Λυαίῃς.
 Σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς,
 Εὐδῶσιν αἱ μέριμναι.

XXV.—IN SEIPSUM.

Quando ego bibam vinum, sopiuntur curæ: quid mihi,
 quid mihi luctuum, quid mihi curæ-est sollicitudinum?
 Mori me necesse-est, vel quamvis nequaquam velim.
 Quid itaque vitam errare-facio? Bibamus ergo vinum,
 denum illud formosi Lyæi; cum enim bibere nostro
 sopiuntur curæ nostræ.

Κς'.—ΕΙΣ ἑΑΥΤΟΝ.

Ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ,
 Εὐδῶσιν αἱ μέριμναι·
 Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροῖσα,
 Θέλω καλῶς ἀείδειν.
 Κίσσοσεφῆς δὲ κῆμαι,
 Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῶ.
 Ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
 Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
 Μεθύοντα γάρ με κῆσθαι
 Πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανόντα.

XXVI.—IN SEIPSUM.

Quando in me Bacchus penetraverit, sopiuntur curæ ;
 fingensque me habere opes Cræsi, volo suaviter cantillare.
 Hederâ-coronatusque discumbo, conculcoque universa
 animo. Ministerio-accinge ; ego etenim bibo. Præbe
 mihi poculum, ô puer ; potum enim me jacere multo
 satius, quàm mortuum.

ΚΖ'.—ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Τῷ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
 Ὁ λυσίφρων, ὁ Λυαῖος,
 Ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς
 Εἰσέλθῃ μεθυδότας,
 Διδάσκει με χορεύειν.
 Ἔχω δὲ καί τι τερπνὸν
 Ὅ τὰς μέθας ἐρασᾶς,
 Μετὰ κρότων, μετ' ἰδαῖς·
 Τέρπει μέ κ' Ἀφροδίτα,
 Καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

XXVII.—IN DIONYSUM.

Jovis puer ille Bacchus, ille laxator-animorum, Lyæus, quando in præcordia mea intrârit vini-dator, docet me saltare. Potiorque aliquid delicatulum ille ego ebrietatis amator, unâ-cum crepitaculis, unâ-cum cantilenis; delectat me etiam Venus; et iterum volo saltare.

ΚΗ.—ΕΙΣ ΤΗΝ ἑΑΥΤΟΙ ἑΤΑΙΡΑΝ.

Ἄγε, ζωγράφων ἄρισε,
 Γράφε, ζωγράφων ἄρισε,
 Ῥοδέης κοίρανε τέχνης,
 Ἀπέυσαν, ὡς ἂν εἶπω,
 Γράφε τὴν ἑμὴν ἑταίρην.
 Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
 Ἀπαλάς τε καὶ μελαίνας·
 Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
 Γράφε καὶ μύρα πνέσσας.
 Γράφε δ' ἐξ ὅλης παραίης
 Ὑπὸ πορφύραισι χαίταις
 Ἐλεφάντινον μέτωπον.
 Τὸ μεσόφρεον δὲ μή μοι

XXVIII.—DE AMICA SUA.

Age, pictorum optime, pinge, pictorum optime, Rhodiæ magister artis, absentem licet, ut ego tamen direxero, pinge meam amicam. Pinge itaque mihi comas imprimis molliculasque et nigricantes: quòd cera si et id assequi-possit, pinge etiam illas unguentum spirantes. Pinge quoque ex plenâ aliquâ genâ, sub violaceis capillis, ebur-

Διάκοπτε, μήτε μίσγε.
 Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
 Τὸ λεληθότως σύνοφρον,
 Βλεφάρων ἴτυν κελαίην.
 Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
 Ἄπὸ τῆ πυρὸς ποίησον
 Ἄμα γλαυκὸν, ὡς Ἀθήνης,
 Ἄμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήνης.
 Γράφε ρίνα καὶ παρειὰς
 Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
 Γράφε χᾶλος, οἷα Παιθῆς,
 Προκαλέμενον φίλημα.
 Τρυφερῆ δ' ἔσω γενεῖα
 Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ

---

neam frontem. Intercilium verò ne tu mihi discindas, neque planè-misceas: habeat autem *pictura*, sicut et illa, haud discernibiliter coëtantia-cilia, et palpebrarum circuitionem nigram. Aspectum deinde *oculorum* nunc, ut revera habet, ex igni facito; simul nempe cæsium, ut Minervæ, simulque lubricum, ut Veneris. Pinge nasum atque genas, rosas lacte commiscens. Pinge labium, veluti *Suadelæ*, provocans suaviolum. Delicatulumque

Χάριτες πέτοινο πᾶσαι.
 Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν
 Ἵποπορφύροισι πέπλοις·
 Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
 Ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἔλεγχον.
 Ἀπέχει βλέπω γὰρ αὐτὴν·
 Τάχα, κηρὲ καὶ λαλήσεις.

*infra mentum, circum Lygdinum et candens collum,
 Gratiae volitent universae. Vestito, quod-est, illam
 subpurpurascensibus indumentis; translucetque carnum
 aliquota-pars, totum corpus, quale sit, ostendens. Satis-
 est: video enim jam illam ipsam: fortasse, ô Cera, et lo-
 queris statim.*

ΚΘ'.—ΕΙΣ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Γράφε μοι Βάθυλλον ἔτω
 Τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
 Λιπαρὰς κόμας ποίησον,
 Τὰ μὲν ἔνδοθεν, μελαίνας,
 Τὰ δ' ἐς ἄκρον, ἠλιώσας·
 Ἐλικὰς δ' ἑλευθέρως μοι,
 Πλοκάμων ἄτακτα συνθεῖς,
 Ἄφες, ὡς Φέλυσι, κεῖσθαι.
 Ἄπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
 Στεφέτω μέτωπον ὄφρῦς
 Κυανωτέρῃ δρακόντων.
 Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔσω,
 Κεκερασμένον γαλήνη.

XXIX.—DE BATHYLLO.

Pinge mihi Bathyllum ita, amicium illum meum, ut ego doceo. Nitidas comas facito, interiùs quidem nigricantes, exteriùs autem rutilantes: cincinnulosque liberos mihi capillorum, incompositè componens, permitte, ut velint, jacere. Teneram inde et roscidam arcuet frontem supercilium magis-cæruleum draconum oculis. Nigricans

Τὸ μὲν ἔξ' Ἄρης ἔλκον,
 Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης·
 Ἴνα τὶς τὸ μὲν φοβῆται,
 Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμάται.
 Ῥοδινὴν δ', ὅποια μῆλον,
 Χνοῖην ποίει παρείην·
 Ἐρύθημα δ' ὡς ἂν αἰδῶς
 Δύνασαι βαλεῖν, ποίησον.
 Τὸ δὲ χεῖλος, ἕκ' ἔτ' οἶδα,
 Τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις·
 Ἀπαλὸν, γέμον τε Πειθῶς.
 Τὸ δὲ πᾶν, ὁ κηρὸς αὐτὸς
 Ἐχέτω λαλῶν σιωπῆ.
 Μέτα δὲ πρόσωπον ἔσω,

---

oculus acer esto, mixtus tamen tranquillitate: illud nempe à Marte trahens, hoc verò à formosà Venere; ut aliquis illud quidem metuat, ob hocque ex spe pendeat. Roseam quoque, veluti pomum, lanuginosum facito genam; ruboremque, quantum verecundiæ potes adjicere, facias. Labium equidem nondum scio, quâ mihi ratione facies; mollicellum, plenumque Suadâ: per-totum-denique vultum cera ipsa se habeat, tanquam loquens silenter. Et

Τὸ δ' Ἀδώνιδος παρῆλθον,
 Ἐλεφάντινος τράχηλος.
 Μεταμάζιον δὲ ποίαι,
 Διδύμας τε χεῖρας Ἐρμῆ,
 Πολυδεύκεος δὲ μηρῶς,
 Διονυσίην δὲ νηδύν.
 Ἀπαλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν,
 Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
 Ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ,
 Παφίην θέλυσαν ἤδη.
 Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
 Ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
 Δύνασαι τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
 Τί με δᾶ πόδας διδάσκειν;
 Λάβε μισθὸν, ὅσσον εἵπης.

---

post vultum esto, quod etiam illud Adonidis superet,
 eburneum collum. Thoracem deinde facito, geminasque
 manus Mercurii, Pollucisque femora, Bacchicumque
 ventrem. Tenera inde super femora, femora illa incen-
 tivum quid habentia, innocens facito pudendum, Venerem
 appetens primulūm. Invidam nactus-es autem artem;
 quod non etiam terga ostendere valeas; hæc utique essent

Τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τῆτον
 Καθελών, ποίει Βάθυλλον.
 Ἦν δ' ἔς Σάμον πότε ἔλθης,
 Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

Λ'.—ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Αἱ Μῆσαι τὸν Ἔρωτα
 Δήσασαι σεφάνοισι
 Τῷ Κάλλει παρέδωκαν
 Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
 Ζητᾶ, λύτρα φέρεσσα,
 Λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
 Κἄν λύση δέ τις αὐτὸν,
 Οὐκ ἔξαισι, μενεῖ δέ.
 Δαλεύειν δεδίδακται.

---

meliora. Quid me opus est pedes describere? Accipe mercedem, quantum flagites. Apollinem autem huncce detrahens, illius vice fac Bathyllum: sin ad Samum unquam veneris, pinge Phœbum ex Bathyllo.

XXX.—IN CUPIDINEM.

Musæ Cupidinem aliquando, quum-vincerent corollis, Pulchritudini tradiderunt; et nunc Venus quærit, redemptionis-pretium ferens, liberare Cupidinem. Etiam si

ΛΑ'.—ΕΙΣ ἑΑΥΤΟΝ.

Ἄφές με, τὲς θεές, σοι
 Πιᾶν, πιᾶν ἄμυσί·
 Θέλω, θέλω μανῆναι.
 Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε,
 Χ' ὁ λευκόπυς Ὀρέστης,
 Τὰς μητέρας κτανόντες·
 Ἐγὼ δὲ μηδένα κτὰς,
 Πιῶν δ' ἐρυθρὸν οἶνον,
 Θέλω, θέλω μανῆναι.
 Ἐμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν,
 Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην,
 Καὶ τόξον Ἰφίτειον.
 Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας,

---

liberet autem aliquis eum, non egreditur, manebit verò :
 servire nempe didicit.

XXXI.—IN SEIPSUM.

Sine me, deos *interpono* tibi, bibere, bibere plenis-po-
 culis; volo enim, volo insanire. Insaniebat Alcmaeon-
 que, et candidis-cothurnis Orestes, matres suas quum-
 occidissent; ego verò, nemine occiso, epoto tantum rubro

Μέτ' ἀσπίδος κραδαίνων
 Τὴν Ἑκτορος μάχαιραν·
 Ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον,
 Καὶ σέμμα τῆτο χαίταις,
 Οὐ τόξον, ἢ μάχαιραν,
 Θέλω, θεῶν μανῆναι.

---

vino, volo, volo, insanam, insanire. Insaniebat Hercules
 olim, gravem concutiens pharetram, atque arcum Iphete-
 um : insaniebat olim Ajax, unâ-cum clypeo vibrans illum
 Hectoris ensem ; ego verò tenens poculum, et coronam
 hanc capillis, non arcum, non ensem, volo, volo insanire.

ΑΒ.—ΕΙΣ ΤΟΥΣ ἑΑΥΤΟΥ ΕΡΩΤΑΣ.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
 Ἐπίσασαι κατειπᾶν,
 Εἰ ἡμαθῶδες εὐρεῖν
 Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,
 Σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
 Μόνον ποιῶ λογιστήν.
 Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
 Ἐρωτας ἕκκοσιν θές,
 Καὶ πεντεκαίδεκα ἄλλας,
 Ἐπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
 Θῆς ὄρμαθες ἐρώτων
 Ἀχαιῆς γάρ ἐσιν,
 Ὅπως καλαὶ γυναῖκες.

XXXII.—DE SUIS AMORIBUS.

Si folia omnia arborum novisti recensere; si arenulas reperire totius maris tui, te meorum amorum unicum facio calculatorem. Primum quidem ex Athenis amores viginti pone, et quindecim præterea alios; deinde ex Corintho pone integras catenas amorum; Achaiæ etenim est metropolis, ubi formosæ mulieres. Pone item Lesbios

Τίθει δὲ Λεσβίης μοι,
 Καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων,
 Καὶ Καρίας, Ῥόδου τε
 Διοχιλίδος ἔρωτας.

Τί φής; ἀεὶ κηρωθείς.

Οὔπω Σύρος ἔλεξα,

Οὔπω πόθους Κανώβου,

Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχέσης

Κρήτης, ὅπου πόλεσσι

Ἔρωτος ἐποργιάζει.

Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν

Τὸς ἐκτὸς αὐτῶν Γαδείρων,

Τῶν Βακτρίων τε καὶ Ἰνδῶν,

Ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

mihī, et usque ad Ionas, et Cariam, Rhodumque, bis-
 mille amores. Quid ais? *tabellā* semper *latius* ceratā.
 Nondum Syros dixi, nondum amores Canopi, non, omnia
 in-se-habentis, Cretæ, ubi per centum urbes Amor sua-
 mysteria-celebrat. Quid tibi *me* vis numerare eos qui
 sunt extra porrò Gades, Bactriosque et Indos, animæ
 meæ amores?

ΛΓ'.—ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν,
 Ἐτησίη μολῶσα,
 Θέρει πλέκαι καλιήν·
 Χαμῶνι δ' εἰς ἄφαντος,
 Ἡ Νεῖλον ἢ πὶ Μέμφιν.
 Ἐρως δ' αἰὲ πλέκαι μευ
 Ἐν καρδίῃ καλιήν.
 Πόθος δ' ὁ μὲν πτερῦται·
 Ὅ δ' ὄν ἐσιν ἀκμήν,
 Ὅ δ' ἠμίλεπτος ἦδη.
 Βοή δὲ γίνετ' αἰεὶ
 Κεχηνότων νεοτῶν.
 Ἐρωτιδαῖς δὲ μικρὰς
 Οἱ μείζονες τρέφουσιν·

XXXIII.—AD HIRUNDINEM.

Tu quidem, chara hirundo, quotannis huc profecta, æstate construis nidum; hiemeque es evanida, vel ad Nilum, vel ad Memphin. Amor verò semper struit meo in pectore nidum. Amorculusque hic quidem alis-augetur: hic autem ovum est adhuc, alter semi-exclusus jam: clamorque fit semper cibo-inhiantium pullorum-amorum.

Οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς
 Πάλιν κύβειν ἄλλης.
 Τί μῆχος ἔν γένηται;
 Οὐ γὰρ σθένω τασέτες
 Ἔρωτας ἐκβοῆσαι.

ΛΔ.—ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Μή με φύγης, ὄρῳσα
 Τὰν πολιὰν ἔθαραν
 Μῆδ' ὅτι σοι πάρεστιν
 Ἄνθος ἀκμαῖον ἄρας,
 Τὰ μὰ φίλτρα διώξης.
 Ὅρα, κἄν σεφάνοισιν,
 Ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ
 Ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

Amorculos verò parvulos majores educant: hique cum-
 alti-sint statim rursus pariunt alios. Quodnam remedium
 ergo fiat? non enim valeo tam-multos amores effari.

XXXIV.—AD PUELLAM.

Ne me fugias, videns hanc canam cæsariam: neque
 ideo, quòd tibi adsit flos vigens juventæ, meam amicitiam
 rejicias. Vide etiam-in corollis, quomodo decora-sint can-
 dida rosis lilia intexta.

ΛΕ'.—ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ.

Ὅ ταῦρος ἕτος, ὦ παῖ,
 Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι·
 Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
 Σιδωνίην γυναῖκα.
 Περᾶ δὲ πόντον εὐρὺν,
 Τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς.
 Οὐκ ἀν δὲ ταῦρος ἄλλος
 Ἐξ ἀγέλης ἑλισθαῖς
 Ἐπλευσε τὴν θάλασσαν,
 Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκᾶνος.

XXXV.—DE EUROPA.

Taurus hicce, ὁ puer, Jupiter mihi videtur aliquis esse ;
 gerit enim in tergo Sidoniam fœminam ; trajicitque pontum
 latum, dividitque undam unguis. Haud verò sanè tau-
 rus alius, ex armento abactus, navigârit æquor ; nisi unus
 utique ille.

Λς'.—ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΙΜΕΝΩΣ ΖΗΝ.

Τί με τὸς νόμους διδάσκει,
 Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
 Τί δέ μοι λόγων τούτων
 Τῶν μηδὲν ὠφελόντων;
 Μᾶλλον δίδασκει πίνειν
 Ἄπαλόν πόμα Λυαίῃς·
 Μᾶλλον δίδασκει παίζειν
 Μετὰ χρυσοῦς Ἀφροδίτης.
 Πολιαιὶ σέφρασι κάραν·
 Δὸς ὕδαρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ.
 Τὴν ψυχὴν με κάρωσον.
 Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
 Ὁ θανάων ἐκ ἐπιθυμῆι.

XXXVI.—QUOD LIBERE SIT VIVENDUM.

Quid me jura doces, et oratorum argumenta? Quidque mihi *emolumentum* ex disputationibus tam multis, nihil juvantibus? Potius doceas me bibere mitem potum Lyæi; potius doceas me lusitare cum aureâ Venere. Cani coronant caput: da mihi aquam, infunde vinum, ô puer, animamque mihi sopias; brevi nec viventem condas: mortuus non ullum appetit.

ΛΖ'.—ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ

Ἴδε, πῶς ἕαρος φανέντος
 Χάριτες ῥόδα βρύκσιν·
 Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης
 Ἀπαλύνεται γαλήνη·
 Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
 Ἴδε, πῶς γέρανος ὀδεύει·
 Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
 Νεφελῶν σκιαὶ δονῶνται,
 Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
 Καρποῖσι γαῖα προκύπτει,
 Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει.
 Βρομίῃς σίφεται νᾶμα.
 Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα,
 Καθελῶν ἤνθησε καρπός.

XXXVII.—DE VERE.

Aspice, ut vere apparente, Gratiae rosas emittant: aspice, ut fluctus æquoris molliatur serenitate: aspice, ut anas aquas subeat: aspice, ut grus migret: aperteque splendescat sol. Nubium umbræ dispelluntur; hominumque nitent labores: fructibus tellus erumpit, fructus olivæ germinat. Bacchi coronam-suam-accipit latex. Folium, surculum, deprimens, floruit fructus.

ΔΗ'.—ΕΙΣ ἑΑΥΤΟΝ.

Ἐγὼ γέρων μὲν εἶμι,
 Νέων πλέον δὲ πίνω.
 Καὶ δεήσῃ με χορεύειν,
 Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἄσκον·
 Ὁ νάρθηξ δ' ἔδεν ἔστιν.
 Ὁ μὲν θέλων μαχέσθαι,
 Παρέσω, καὶ μαχέσθω.
 Ἐμοὶ κύπελλον ὦ παῖ,
 Μελιχρὸν οἶνον ἠδὺν
 Ἐγκεράσας, φέρησον.
 Ἐγὼ γέρων μὲν εἶμι,
 Σαίληνὸν ἐν μέσοισι
 Μιμούμενος χορεύσω.

XXXVIII.—DE SEIPSO.

Ego senex quidem sum; juvenibus plus tamen bibo:
 et si opus fuerit me saltare, pro-sceptro teneo utrem;
 ferula enim nihil valet. Qui quidem volens-sit pugnare,
 paulùm-decedat, et pugnet. Mihi poculum, ô puer,
 melleum, vinum dulce immiscens, afferto. Ego senex
 quidem sum; Silenum verò in medio imitans saltabo.

ΛΘ'.—ΕΙΣ ἑΑΥΤΟΝ.

"Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Τότε μευ ἤτορ ἰανθεν
 Διγαίναν ἄρχεται Μῦσας.

"Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Ἀπορίπτονται μέριμναι,
 Πολυφρόντιδές τε βελαὶ
 Ἐς ἀλικτύπυς ἀήτας·

"Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Λυσιπαίγμων τότε Βάκχος
 Πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
 Δονεῖα μέθη γανώσας.

"Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Στεφάνης ἄνθεσι πλέξας,

XXXIX.—DE SEIPSO.

Quando ego bibo vinum, tunc mihi cor recreatum celebrare orditur Musas. Quando ego bibo vinum, projiciuntur curæ, sollicitaque consilia, in mare-pulsantes ventos. Quando ego bibo vinum, jocosus tunc Bacchus florulentas me inter halationes versat, ebrietate hilarem-reddens. Quando ego bibo vinum, sarta floribus texens,

Ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρῆνῳ,
 Βιότῃ μέλπω γαλήνην.
 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Μύρῳ εὐώδει τέγξας
 Δέμας, ἀγκάλαις δὲ κέρην
 Κατέχων, Κύπριν αἰίδα.
 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Ὑπὸ κυρτοῖς δὲ κυπέλλοις
 Τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας,
 Θιάσῃ τέρπομαι κέρων.
 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος,
 Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω
 Τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

---

imponensque capiti, vitæ canto serenitatem. Quando ego bibo vinum, unguento suaveolenti tingens corpus, ulnisque puellam detinens, Venerem cano. Quando ego bibo vinum, gibbosisque poculis meum animum explicavi, sodalitis delector juvenum. Quando ego bibo vinum, hoc mihi solum lucrum : hoc ego accipiens asportabo : mori enim commune est mihi cum omnibus.

Μ'.—ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
 Κοιμωμένην μέλιτταν
 Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
 Τὸν δάκτυλον δὲ δαχθῆς
 Τᾶς χειρὸς ἀλόλυξε.
 Δραμῶν δὲ καὶ πετασθεῖς
 Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
 Ὀλωλα, μάτερ, εἶπεν,
 Ὀλωλα, κάποθνήσκω.
 Ὀφίς μ' ἔτυψε μικρὸς
 Πτερωτὸς, ὃν καλῶσι
 Μέλιτταν οἱ γεωργοί.
 Ἄ δ' εἶπεν· Εἰ τὸ κέντρον
 Πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,

XL.—DE CUPIDINE.

Cupido aliquando inter rosas dormientem apiculam non vidit, sed vulneratus-est. Digitum itaque morsus manús suæ exclamavit *præ dolore*. Currensque simul et volans ad pulchram illam Cytheren, "Perii, mater," inquit, "perii et-prorsus-morior; serpens me percussit pusillus alatus, quem vocitant apiculam ruricolæ." Illa igitur dixit,

Πόσον, δοκῆς, πονῆσιν,
 Ἔρωσ, ὅσως σὺ βάλῃς;

ΜΑ΄.—ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ἴλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
 Ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
 Τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
 Τὸν ὅλας ποθῆντα μολπᾶς,
 Τὸν ὁμότροπον Ἔρωτι,
 Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης.
 Δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
 Δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
 Δι' ὃν ἀμπαύεται λύπα,
 Δι' ὃν εὐάζετ' ἀνία.
 Τὸ μὲν ἔν πόμα κερασθὲν
 Ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες·

“ Si aculeus cruciet tantopere apiculæ, quantopere, putas,
 “ dolent illi, ὃ Cupido, quos tu petis ?”

XLI.—IN SYMPOSIUM.

Hilares bibamus vinum, cōncelebrabimus et Bacchum, repertorem choreæ, integras expetentem cantilenas, illum iisdem-moribus-ac Amor, amasium Veneris: per quem ebrietas nata-est, per quem gratia genita-est, per quem cessat luctus, per quem sopitur tristitia. Equidem igitu

Τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθὲν
 Ἐνεμοτρόπῳ θυέλλῃ.
 Τὸ μὲν ἔν πόμα λάβωμεν,
 Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν.
 Τί γάρ ἐσι σοι κέρδος
 Ἐδυραμένῳ μερίμναις;
 Πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
 Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
 Μεθύων θέλω χορεύειν,
 Μεμυρισμένος δὲ παίζειν
 Μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν.
 Μελέτω δὲ τοῖς θέλυσιν,
 Ὅσον ἐσιν ἐν μερίμναις.
 Ἴλαροὶ πῖωμεν οἶνον·
 Ἐναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

poculum huc probè-mixtum molles afferunt puelli : mæstitia autem fugit immixta ventis-agitatæ procellæ. Quidem igitur poculum sumamus, curasque dimittamus; quodnam enim est tibi commodum vexato sollicitudinibus? Unde novimus quod futurum est? Vita mortalibus *proxius* incerta. Probè-potus volo saltare, unguento-perfususque ludere, unâ-cum etiam formosis fœminas. Curæ-esto autem volentibus quantum est in curis. Hilarès bibamus vinum; concelebrabimusque Bacchum.

ΜΒ'.—ΕΙΣ ἘΛΥΤΟΝ.

Ποθέω μὲν Διονύσῃ
 Φιλοπαίγμονος χορείας·
 Φιλέω δ', ὅταν ἐφήβῃ
 Μετὰ συμτότῃ λυρίζῳ.
 Στεφανίσκῃ δ' ὑακίνθων
 Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
 Μετὰ παρθένων ἀθύρειν
 Φιλέω μάλιχα πάντων.
 Φθόνον ἐκ οἴδ' ἐμὸν ἤτορ·
 Φθόνον ἐκ οἴδα δαϊκτόν.
 Φιλολοιδόροιο γλώττης
 Φεύγω βέλεμα κῆφα.
 Στυγέω μάχας παροίνας
 Πολυκώμῃς κατὰ δαΐτας,

XLII.—DE SEIPSO.

Desidero quidem Bacchi ludibundi choreas; gaudeoque,
 quando adolescentulo cum compotatore lyram-pulso. Co-
 rollas autem hyacinthorum temporibus circumaptans, cum
 virginibus ludere, hoc amo maximè omnium. Invidiam
 haud novit meum cor; invidiam nec curo mordacem:
 amantis-calumnias linguæ fugio sagittas leves. Abominor
 prælia inter-pocula-facta commessabundis in epulis;

Νεοθηλαῖσιν ἅμα κούραις
 Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων,
 Βίον ἥσυχον φέρωμεν.

ΜΓ'.—ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
 Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων,
 Ὀλίγην δρόσον πεπωκώς,
 Βασιλεὺς ὅπως, αἰείδεις.
 Σὰ γάρ ἐστι κείνα πάντα,
 Ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
 Χ' ὅποσα φέρουσιν ὄραι.
 Σὺ δὲ φίλια γεωργῶν,
 Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων
 Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,

recens-mamillas-ferentibus simul-cum puellis, ad barbitum saltans, dixerim vitam placidam feramus.

XLIII.—AD CICADAM.

Beatam-prædicamus te, ô cicada, quòd arboribus in summis, exiguum rorem cum-potaveris, rex velutî, cantillas: tua etenim sunt ista omnia, quæcunque vides in agris, et quæcunque producut horæ. Tu enim amica es agricularum, de nihilo quicquam lædens: tu item honorata mortalibus, æstatis dulcis propheta. Amant quidem te

Θέρεος γλυκὺς προφήτης.
 Φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι,
 Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
 Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
 Τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει,
 Σοφὲ, γηγενῆς, φίλυμνε,
 Ἀπαθῆς, ἀναιμόσαρκε·
 Σχεδὸν εἴ θεοῖς ὅμοιος.

ΜΑ΄.—ΕΙΣ ΤΟ ἘΑΥΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΝ.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν
 Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
 Ὁ δ' Ἔρως, ἔχων μόλυβδον
 Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις,
 Ἐδιῶκε, καὶ κίχανεν.

Muse; amat et Phoebus ipse, argutamque tibi dedit vocem.
 Quinimo senectus haud te fatigat, ô docta, indigena, studi-
 osa-cantandi, perturbationibus-carens, sanguinis-et-carnis-
 expers; propemodum es diis ipsis similis.

XLIV.—DE SOMNIO SUO.

Videbar per-somnium curso-ferri, etiam alas gerens in
 humeris; ast Amor, hebens plumbum circum pulchellos
 pedes, prosequabatur, et assecutus-est. Quid sibi vult som-

Τί θέλει ὄναρ τόδ' εἶναι ;
 Δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
 Ἐν ἔρωσί με πλακέντα,
 Διολισθανεῖν μὲν ἄλλοις,
 Ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

ΜΕ'.—ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΒΕΛΗ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
 Παρὰ Δημύϊαις καμίνοις
 Τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
 Ἐποίη, λαβὼν σίδηρον.
 Ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,
 Μέλι τὸ γλυκὺ λαβῶσα·
 Ὁ δ' Ἐρως χολὴν ἔμισγε.

---

nium hoc esse ? Existimo sanè multis in amoribus me implicatum, elabi quidem è cæteris, uno in hoc colligari.

XLV.—DE CUPIDINIS SAGITTIS.

Maritus ille Veneris aliquando, ad Lemnias fornaces, sagittas Amorum fabricabat, accepto ferro : cuspidesque earum tingebat Venus, melle dulci accepto ; et Cupido fel miscebat. At Mars aliquando è prælio reversus,

Ὁ δ' Ἀρης ποτ' ἐξ αὐτῆς
 Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
 Βέλος ἠυτέλιζ Ἔρωτος·
 Ὁ δ' Ἔρως, Τόδ' ἐστίν, εἶπε,
 Βαρύ· πειράσας νοήσεις.
 Ἐλαβεν βέλεμνον Ἀρης·
 Ὑπεμειδίασε Κύπρις.
 Ὁ δ' Ἀρης ἀναστενάξας,
 Βαρὺ, φησὶν, ἄρον αὐτό.
 Ὁ δ' Ἔρως, Ἐχ' αὐτὸ φησί.

---

validam hastam vibrans, jaculum vilipendebat Cupidinis.
 At Cupido, "Hoc tamen est," inquit, "grave: expertus
 "senties." Recepit itaque jaculum Mavors; subrisit
 Venus. At Mars vehementer-ingemens, "Grave," in-
 quit: "tolle illud." Cupido verò, "Habe tibi illud," ait.

ΜΣ'—ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
 Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
 Χαλεπώτερον δὲ πάντων,
 Ἄποτυγχάνειν φιλεῖντα.
 Γένος ἕδεν εἰς ἔρωτα·
 Σοφίη, τρόπος, πατεῖται·
 Μόνον ἄργυρον βλέπεσιν.
 Ἄπόλοιτοι πρῶτος αὐτὸς
 Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
 Διὰ τῆτον ἕκ ἀδελφός,
 Διὰ τῆτον ἕ τοκῆς·
 Πόλεμοι, φόνοι, δι' αὐτόν.
 Τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
 Διὰ τῆτον οἱ φιλεῖντες.

XLVI.—IN AMOREM.

Durum est non amavisse, durumque etiam amavisse; durissimum verò omnium votis-excidere amantem. Genus nihil ad amorem; doctrina, indoles, conculcatur: solum argentum respiciunt. Pereat primus ille, qui argentum dilexit! Per hoc non amplius est frater, per hoc non amplius parentes: bella, caedes propter illud. Quodque pejus, perimus per hoc nos amantes.

ΜΖ.—ΑΛΛΟ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
 Φιλῶ νέον χορευτάν·
 Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
 Τρίχας γέρων μὲν ἔστι,
 Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

ΜΗ'.—ΑΛΛΟ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Δότε μοι λύρην Ὀμήρου,
 Φοίνης ἄνευθε χορδῆς.
 Φέρε μοι κύπελλα δεσμῶν
 Φέρε μοι, νόμους κεράσσω,
 Μεθύων ὅπως χορεύσω.
 Ὑπὸ σάφρονος δὲ λύσσης
 Μετὰ βαρβίτων αἰείδων,
 Τὸ παροίνιον βοήσω.

XLVII.—ALIUD ODARIUM.

Amo ego senem lepidum, amo juvenem saltatorem :
 senex verò quando saltet, capillos senex quidem est, men-
 te autem juvenescit.

XLVIII.—ALIUD ODARIUM.

Date mihi lyram Homeri, sanguineâ absque chordâ :
 affer mihi pocula decretorum ; affer mihi, leges miscebo,

ΜΘ'.—ΑΛΛΟ.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
 Λυρικῆς ἄκουε Μούσης·
 Φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι,
 Ἐτεροπνόους ἐναύλους·
 Γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
 Ἰλαράς τε καὶ γελώσας·
 Ὅ δὲ κηρὸς ἂν δύναίτο,
 Γράφε καὶ νόμους φιλούντων.

probè-potus ut saltem. Præ sobrio nempe furore, unâ-
 cum barbitis canens, quiddam temulentum clarâ-voce-
 effundam.

XLIX.—ALIUD.

Age, pictorum optime, lyricam exaudi Musam ; joca-
 bundæque Bacchæ, geminas tibias : pinge civitates impri-
 mis hilaresque et ridentes : Quinimo, si cera id possit
admittere, pinge quoque instituta amantium.

Ν'.—ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ὅ τὸν ἐν πότοις ἀτειρῆ,
 Νέον ἐν πότοις ἀταρβῆ,
 Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν,
 Ἐλέων θεὸς κατῆλθέ·
 Ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
 Πότον ἄστονον κομίζων,
 Γόνον ἀμπέλε τὸν οἶνον,
 Πεπεδημένον ὀπώραις
 Ἐπὶ κλημάτων φυλάττειν.
 Ἴν', ὅταν τέμωσι βότρυι,
 Ἄνοσοι μένωσι πάντες,
 Ἄνοσοι δέμας θεητὸν,
 Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,
 Ἐσέτες φανέντος ἄλλε.

L.—IN BACCHUM.

Qui in potationibus indefessum, juvenem in potationibus intrepidum, bonum in potationibus saltatorem reddit, deus ille jam descendit, lene mortalibus amatorium, poculum curis-vacuum portans, progeniem vitis vinum, involutum uvis, in palmitibus reservare. Ut quando rescent racemum, integri maneat omnes, integri corpus spectabile, integri dulcemque animum, usque-ad-annum redientem alium.

ΝΑ.—ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ἄρα τις τόρευσε πόντον,
 Ἄρα τις μανῆσα τέχνη
 Ἄνεχευε κῦμα δίσκῳ
 Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης·
 Ἄρα τις ὑπερθε λευκὰν
 Ἀπαλὰν χάραξε Κύπριν
 Νόος ἐς θεοὺς ἀεθθεῖς,
 Μακάρων φύσιος ἀρχάν.
 Ὅ δέ νιν ἔδειξε γυμνάν·
 Χ' ὅσα μὴ δέμις ὄρεσθαι,
 Μόνα κῦμα συγκαλύπτει.
 Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτὰ
 Βρύον ὡς ὑπερθε λευκὸν
 Ἀπαλοχρόους γαλήνας
 Δέμας εἰς πλόον φέρουσα,

LI.—IN DISCUM VENEREM EXHIBENTEM.

Ergo aliquis cœlavit pontum; ergo quædam divina ars
 superfudit fluctum disco, super terga maris. Ergo aliquis,
 super pelagum candidam tenellam expressit Venerem, ani-
 mus ad deos erectus, deorum naturæ principium. Isque
 eam ostendit nudam; et quæ nefas conspici, sola ea
 fluctus contegit. Vagans et super undas ipsa, alga velu

Ἐόβιον πάροιβεν ἔλκει.
 Ῥοδέων δ' ὕπερθε μαζῶν,
 Ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς,
 Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
 Μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
 Κρίνον ὡς ἴοις ἐλιχθῆν,
 Διαφαίνεται γαλήνας.
 Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται
 Ἐπὶ δελφῖσι χορευταῖς
 Δολερὸν νόον μερόπων
 Ἔρως, Ἴμερος, γελῶντες.
 Χορὸς ἰχθύων δὲ κυρτὸς,
 Ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν,
 Παφίης τε σῶμα παίζει,
 Ἴνα νήχεται γελῶσα.

---

albida, super dulcè-apparentem tranquillitatem, corpus in
 natationem tradens fluctum ab-ante trahit. Roseisque
 super papillis, teneram infra cervicem, ingentem fluctum
 nunc primum secat. In-medio sulci autem Venus, lilium
 sicut violis involutum, translucet per tranquillum. Super
 argento autem vehuntur, super delphinibus saltatoribus,
 dolosum animum mortalium, Amor, et Himerus, ridentes.

NB'.—EIS OINON.

Τὸν μελανοχρῶτα βότρυ
 Ταλάροις φέροντες ἄνδρες
 Μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων·
 Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
 Μόνον ἄρσενες πατῆσι
 Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,
 Μέγα τὸν θεὸν κροτῆντες
 Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
 Ἐρατὸν πίβοις ὀρῶντες
 Νέον ἐς ζέοντα Βάκχον.
 Ὅν ὅταν πίνῃ γεραῖος,
 Τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
 Πολιὰς τρίχας τινάσσων.

Chorus pisciumque pandus, super fluctibus urinantium,
 Paphisæ et circum corpus ludit, quocumque natat ridens.

LII.—IN VINUM.

Nigricantem racemum canistris ferentes viri, unâ-cum
 virginibus, super humeris; in torcular verò jacentes tan-
 tummodo mares calcant uvam, exprimentes vinum, mag-
 nopere deum plaudentes torculariis hymnis, jucundè in
 dolia tuentes novum ad effervescentem Bacchum. Quem
 quando biberit senex aliquis, tremulis pedibus saltat,

Ὅ δὲ παρθένον λοχῆσας
 Ἐρατὸς νέος ἔλυσθεις
 Ἀπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
 Σκιερῶν ὑπερθε φύλλων
 Βεβαρημένην ἐς ὕπνον.
 Ὅ δ' Ἐρως ἄωρα δέλγων
 Προδότιν γάμων γενέσθαι.
 Ὅ δὲ μὴ λόγοισι πείθων,
 Τότε μὴ δέλυσαν ἄγχι.
 Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
 Μεθύων ἄτακτα παίζει.

---

canos capillos quassans. Ast virginem insidiato amabili
 juveni jam-involuto, tenerum corpus fusam, umbrosis
 super frondibus gravatam in somnum; Amoreque intem-
 pestivè alliciente eam proditricem pudoris fieri; ipsoque
 minimè verbis suis suadente, tum-demum invitam com-
 primit: inter enim juvenes Bacchus ebrius intemperanter
 ludit.

ΝΓ'. — ΕΙΣ ῬΟΔΟΝ.

Στεφανηφόρου μετ' ἤροσ,
 Μέλπομαι ῥόδον θεινόν·
 Συνεταιρεῖ, αὖξει μέλπειν.
 Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
 Τὸ δὲ καὶ βροτῶν τὸ χάσμα·
 Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὤραις
 Πολυανθίων ἐρώτων,
 Ἄφροδίσιόν τ' ἄθυσμα.
 Τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
 Χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν·
 Γλυκὸν καὶ ποιούντα πείραν
 Ἐν ἀκανθίταις ἀταρποῖς·
 Γλυκὸν δ' αὖ λαβόντα θάλλπειν
 Μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις

LIII.—IN ROSAM.

Coronigero unà-cum vere cantu-celebro rosam æstivam : tu, sodalis, adjuva cantare. Hæc etenim divorum halatio, hæc et mortalium oblectamentum : Gratiisque ornamentum, in temporibus floridulorum amorum, Venereumque ludicrum. Hæc et argumentum-ante-alia fabulis, gratiosa plantaque Musarum : dulcis vel facienti periculum in spinosis semitis ; dulcisque etiam sumenti, ut-foveat

Προσάγοντ' Ἐρωτος ἄνθος.
 Ὡς σοφῶ τὸ δ' αὐτὸ τερπνόν,
 Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,
 Διονυσίαις δ' ἑορταῖς.
 Τί δ' ἄνευ ῥόδου γένοιτ' ἄν;
 Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἥως,
 Ῥοδοπήχεις δὲ Νύμφαι,
 Ῥοδόχρους δὲ κ' Ἀφροδίτα
 Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
 Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
 Τόδε καὶ χρόνον βιάται.
 Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
 Νεότητος ἔσχεν ὁδμήν.

---

mollibus in manibus levibus, naribus admoventi Amoris
 florem. Aded docto poetæ hæc quoque ipsa jucunda,
 conviviisque atque mensis, Dionysiacisque solennitatibus.
 Quid enim absque rosâ fiat? Roseis-digitis quidem
 Aurora, roseis-cubitisque Nymphæ, roseâ-cuteque Venus
 à doctis poetis vocatur. Hæc etiam ægrotantibus opitu-
 latur; hæc vel mortuis auxiliatur; hæc et tempus vincit:
 gratissæ enim rosarum senectus juventutis sæc retinet

Φέρε δὴ, φυὴν λέγωμεν.
 Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
 Δεδροσωμένην Κυθήρην
 Ἐλόχευε πόντος ἀφρῶ:
 Πολεμόκλονον τ' Ἀθήνην
 Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς.
 Τότε καὶ ῥόδων ἀγητῶν
 Νέον ἔρνος ἤνθισε χθῶν,
 Πολυδαίδαλον λόχευμα.
 Μακάρων θεῶν δ' ὄμιλος,
 Ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
 Ἐπιτέγξας, ἀνέτειλεν
 Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίῃς.

---

odorem. Age jam, originem illius dicamus: placido quando ex mari rore-conspersam Venerem parturiebat pontus ἐ-spumâ, bellicrepatumque Minervam ἐ-vertice suo ostendebat Jupiter: tunc etiam rosarum suspiciendarum novam stirpem mirificè-ornavit tellus, admodùm-operosum partum. Beatorum deorum autem concilium, rosa quò fieret, nectar intingens, oriri-fecit magnificam illam ex spinâ plantam immortalem Lyæi.

ΝΔ.—ΕΙΣ ἑΑΥΤΟΝ.

"Ὅτ' ἐγὼ νέοις ὀμίλουν
 Ἐσορῶν, πάρεστιν ἤθη·
 Τότε δὴ τότε εἰς χορείην
 Ὁ γέρον ἐγὼ πτεροῦμαι.
 Περίμεινόν με, Κυβήβα.
 Παράδος, θέλω στέφεσθαι.
 Πολιὸν δὲ γῆρας ἐκάς.
 Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
 Διονυσίης δέ μοι τίς
 Φερέτω ροιὰν ἀπ' ὀπίρρης,
 "Ἴν' ἴδη γέροντος ἀλκῆν,
 Διδασκός μιν εἰπεῖν,
 Δεδασκός δὲ πίνειν,
 Χαριέντως δὲ μανῆναι.

LIV.—DE SEIPSO.

Quando ego juvenum in coetu-sum, eos cernente, adest
 mihī quoque juvenus: tunc nempe, tunc ad choream ille
 vetulus ego alatus-fio. Expectato me, Cubeba. Rosas
 præbe; volo coronari. Canaque senectus procul absit.
 Juvenis inter juvenes saltabo. Bacchicâ itaque mihī
 aliquis afferto malum Punicum à vindemiâ; ut cernat

ΝΕ΄.—ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΡΩΝΤΑΣ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Ἐν ἰσχύοις μὲν ἵπποι
 Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι
 Καὶ Παρθίαις τις ἄνδρας
 Ἐγνώρισεν τιάραις.
 Ἐγὼ δὲ τὸς ἐρῶντας
 Ἰδὼν ἐπίσαμ' εὐθύς.
 Ἐχουσι γάρ τι λεπτὸν
 Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

ΤΕΛΟΣ.

senis vigorem, scientis quidem dicere, scientisque bibere, venustéque insanire.

LV.—IN AMATORES, ODARIUM.

In clunibus quidem equi igne notam-impressam gerunt; et Parthos quivis viros agnoscat ex-tiaris: ego autem amatores conspiciatus *semel*, novi statim: gerunt enim quandam tenuem, intra animam, impressam notulam.

FINIS.

ΣΑΠΦΟΥΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΤΑ ΤΗΣ

ΣΑΠΦΟΥΣ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

—

Χαίρουσιν ἡμῶν
Πατρὶς ἐκείνη
καὶ Παιδίον ἡμῶν
Συνοχὴν ἡμῶν
Καὶ τὴν ἐκείνην
Πατρὶν ἡμῶν
ἸΟΥΛΙΑΝ

ΣΤΟΦΛΑΣ

ΛΕΙΨΑ

—

Ἐπιγραφή...

—

ΤΑ ΤΗΣ

ΣΑΠΦΟΥΣ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

Α΄.—ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
Παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαί σε,
Μή μ' ἄταισι, μήδ' ἀνίαισι δάμνα,
Πότνια, θυμόν.

Ἄλλὰ τῆδ' ἔλθ, αἴποτε κατ' ἔρωτα

SAPPHUS

FRAGMENTA.

I.—IN VENEREM.

O cui-tot-ubique-templa-extracta-sunt, immortalis Venus, filia Jovis dolosa, oro te, nec me cladibus, neque tristitiis affligas, veneranda, animum. Sed huc venias; siquan-

Τᾶς ἐμᾶς αὐδᾶς αἴτοις, ᾗς πολλάκι
 Ἔκλυες πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα
 Χρῦσιον ἦλθες,
 Ἄρμ' ὑποζεύξασα, καλοὶ δέ σ' ἄγον
 Ὠκέες στρωθοὶ, πτέρυγας μελαίνας
 Πυκνὰ δινεόντες ἀπ' ὠράν, αἰθέ-
 ρος διὰ μέσσω.
 Αἶψα δ' ἐξίκοντο τὺ δ', ᾧ μάκαιρα,
 Μειδιάσασ' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
 Ἦρέ, ὅττι δ' ἦν τὸ πέποντα, κ' ὅττι
 Δεῦρο καλοῖμι.
 Κ' ὅττ' ἐμῷ μάλιστα ἐθέλω γενέσθαι
 Μαινόλα θυμῷ, τίνα δ' αὖτε πειθῶ,

---

do, cum amore, meam vocem audires, quam tu sæpe
 antehac exaudisti; patrisque ædes cum-reliqueris aureas
 ad me veniebas curru juncto; lepidique se vehabant
 celeres passerculi, alas nigrantes crebro-motu-quantientes,
 à cælo aëra per medium. Celeriter autem perveniebant:
 tuque, ô beata-dîva, arridens immortalî vultu, percuncta-
 baris, quidnam et esset, quod passa-fuissem, et quâ-de-
 causâ huc te advocarem. Rogitabas etiam quid meo
 præcipuè vellem fieri furentî animo; quemque portò

Καὶ σαγηνεῦσαν φιλότητα· τίς σ', ὦ

Σαπφοῖ, ἀδικεῖ;

Καὶ γὰρ αἱ φεύγει, ταχέως διώξει·

Αἱ δὲ δῶρα μὴ δέχειτ', ἀλλὰ δώσει·

Αἱ δὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλήσει,

Κ' ὅττι κελεύης.

Ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπαῖν δὲ λῦσον

Ἐκ μεριμνῶν, ὅσσα δέ μοι τελέσσαι

Θυμὸς ἰμείρει, τέλεσον, σὺ δ' αὐτὰ

Σύμμαχος ἔσσο.

vim-persuadendi, et irretientem amorem peterem; addens,
 " Quis te, ὦ Sappho, injuriâ afficit? Et enim si te ille
 " nunc fugiat, mox te sequetur; sique dona non accipiat,
 " at statim dabit; sique non amet, propediem amabit, ut
 " quicquid jusseris, faciet." Veni mihi et nunc, gravi-
 busque me libera ab ærumnis; quæcunque et mihi te
 perficere animus cupit, perfice: tuque ipsa socia esto.

Β'.—ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Φαίνεταιαί μοι κείνος ἴσος θεοῖσιν,

Ἐμμέν' ἀνῆρ, ὅσιν ἐναντίον τοι

Ἰζάνει, καὶ πλασίον ἀδὺ φωνέ-

σας ὑπακύναι,

Καὶ γελάσας ἡμερόεν' τό μοι τὰν

Καρδίαν ἐν σήθεσιν ἐπτόασεν.

Ὡς ἶδον σε, βρόγγχον ἔμοι γὰρ αὐδάς

Οὐδὲν ἔθ' ἤκει.

Ἀλλὰ καμμέν γλῶσσο' ἔαγ'· ἂν δὲ λεπτόν

Αὐτίκα χρεῶ πῦρ ὑποδεδρόμακεν

Ὀμμάτεσσιν δ' ἐδὲν ὄρημι· Βομβεῦ-

σιν δ' ἀκοαί μοι

II.—IN PUELLAM.

Videtur mihi ille æqualis diis esse vir, qui coram te sedet, et propè dulcè loquentem audit, et ridentem amabiliter: hoc mihi cor in pectoribus tremere-fecit; ut videam te, quoad fauces laboro; mihi enim vocis nihil ampliùs venit. Sed quidem lingua fracta est; perque subtilis statim cutem ignis subtercurrit; oculisque nihil

Κάδδ' ἰδρῶς ψυχρὸς χέεται· τρόμος δὲ
 Πᾶσαν αἰρεῖ· χλωροτέρη δὲ ποίας
 Ἐμμί· τεθνᾶναι δ' ὀλίγη δέοισα
 Φαίνομαι ἄπνης·

Ἄλλὰ πᾶν τολματὸν, ἐπεὶ πίνητα——

* * * * *

---

video ; tinniunt et aures mihi ; et sudor gelidus manat :
 tremorque totam occupat ; pallidiorque herbâ sum : à
 morique paululum remota videor anbelans ; Sed tamen
 omne est audendum, quoniam pauperem——

The first part of the paper is devoted to a general
 discussion of the problem. It is shown that the
 problem is equivalent to the problem of finding
 the minimum of a certain functional. This
 functional is defined as follows:

$$\begin{aligned}
 & J(u) = \int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx + \int_{\Omega} f(x) u dx \\
 & \text{where } \Omega \text{ is a bounded domain in } \mathbb{R}^n \text{ and } f(x) \text{ is a given function.} \\
 & \text{The minimum of } J(u) \text{ is attained at } u = u_0 \text{ if and only if} \\
 & \Delta u_0 = -f(x) \text{ in } \Omega \text{ and } u_0 = 0 \text{ on } \partial\Omega.
 \end{aligned}$$

It is shown that the minimum of $J(u)$ is attained at $u = u_0$ if and only if $\Delta u_0 = -f(x)$ in Ω and $u_0 = 0$ on $\partial\Omega$. This is the well-known Dirichlet problem for the Poisson equation. The solution of this problem is unique.

TINA TOY

ΑΛΚΑΙΟΥ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

THE END

ALWAYS

ALWAYS

END

TINA TOI

ΑΛΚΑΙΟΥ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

Α΄.

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδρον
ἀμπέλω.

Β΄.

Ἵει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐν δ' ὠρανῶ μέγας
Χαιμῶν, πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥοαί.
Κάββαλλε τὸν Χαιμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεὶς
Πῦρ, ἐν δὲ κινῶς οἶνον ἀφειδέως
Μελιχρὸν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
Μαλθακὸν ἀμφὶ γνοφάλλον * * *

A L C Æ I

FRAGMENTA.

I.

NULLAM, *Vare*, sacrâ vite priûs severis arborem. HOR

II.

Pluit quidem Jupiter, inque cœlo magna tempestas,
concreveruntque aquarum fluxus. Exturba hiemem, im-
ponens et ignem, infundensque vinum non-parcè melli-
tum, autem circum tempora, molle circum tomentum * *

Γ.

Τέγγε πνεύμονας οἴνω· τὸ γὰρ ἄστρον πε-
ριτέλλεται,
Ἄδ' ὄρα χαλεπὰ, πάντα δὲ διψᾷ ὑπὸ
καύματος.——

Δ΄.

— Τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κύμα κυλίνδεται,
Τὸ δ' ἔνθεν ἄμμες δ', αἰ τὸ μέσον, ναῖ
Φορήμεθα σὺν μελαίνα,
Χαιμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ· καλὰν
Πὰρ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει·
Δαιῖφος δὲ πᾶν ἄδηλον ἦδη,
Καὶ λακίδες μεγάλαι κατ' αὐτό·
Χαλαῖσι δ' ἄγκυραι.——

III.

Irriga pulmones vino: nam astrum exoritur, et tem-
pus anni grave, omniaque sitiunt præ æstu.

IV.

Alius enim hinc fluctus volvitur, alius inde: nos autem
in medio nave agitamus cum astrâ, tempestate consictan-
tes magnâ: pulchram quidem enim pelagus mali-basin
occupat: linteumque omne evanidum jam, ac laceræ-
partes magnæ in eo; laxant seque anchoræ.

Ε.

Τὸ δὴ εὖ γε κῦμα τῷ προτέρῳ νεομωσίχει,
 Παρέξει δ' ἄμμι πόνων πολλὴν ἀντλην
 Ἐπεὶ καὶ ναὸς ἐμβαίνει κατακόρως.——

V.

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλκῷ,
 Πᾶσα δ' ἄρει κεκόσμηται σέγγη,
 Λαμπραῖσι κυανέαισι καττᾶν
 Λευκοὶ καθύπερθε ἵππειοὶ λόφοι
 Νεύσιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀγάλματα
 Χάλκεια δὲ πασσάλοις κρυπτοῖσιν
 Περικέμεναι λαμπραὶ κναμίδες
 Ἔρκος ἰσχυροβελές· θώρακες τε νέῃ λίνῳ

V.

Hic quidem benè saltem fluctus cum priore cum-nave-
 simul-procedit, præbebit verò nobis laborem magnum pela-
 gus, quandoquidem et navis ingreditur ut-plena-sit-aquâ.

VI.

Splendet mea magna domus ære, totumque arti orna-
 tum-est tectum nitidis galeis; ex his candidæ suprâ ex-
 equino-pilo cristæ nutant, capitibus fortium virorum or-
 namenta. Æreæque clavis occultis muro undique-affixæ
 splendidæ ocreæ, munimenta tibiarum valida contra-sa-

Κοῖλαί τε κατασπίδες βεβλημέναι
 Πὰρ δὲ Χαλκιδικαὶ σπάθαι [δες.
 Πὰρ δὲ ζώματα πολλὰ, καὶ κυππατί-
 Τῶν οὐκ ἔστι λαβίσθαι, ἐπειδὴ
 Πρώτιστα ὑπὸ ἔργον ἔσταμεν τόδε.

Ἰὼ Πᾶν! Ἀρκαδίας μεδέων κλεεινᾶς,
 Ὀρχηστὰ, Βρόμιε, ἰὼ Πᾶν! ἐπ' ἐμαῖς
 Εὐφροσύναις, ταῖς ἀοιδαῖς ἄειδε κεχαρη-
 Ἐνικήσαμεν ὡς ἐβουλόμεθα, [μένος.
 Καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ, φέροντες
 Παρὰ Πανδρόσου, ὡς φίλην Ἀθηναῖν.

*gittas; thoraces tum-etiam novo lino, cavaque scuta
 superinjecta: propeque hęc, Chalcidici enses: propeque
 baltei multi, et paludamenta. Hęc non pote est præterire,
 quandoquidem ea-imprimis sub opus statuimus hoc.*

VII.

Io Pan! Arcadię dominator inclytę, saltator, Bromie,
 Io Pan! ad mea gaudia carminibus cane exultans. Vici-
 mus ut volebamus, et victoriam donarunt dii, afferentes à
 Pandroso ad charam Minervam.

Η΄.

ΕΙΣ ἌΡΜΟΔΙΟΝ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΑ
ἝΥΜΝΟΣ.

Ἐν μύρτῳ κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω
 Ὡς περ Ἄρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 Ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
 Ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

Φίλταθ' Ἀρμόδι, οὔπω τέθνακας·
 Νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν εἶναι,
 Ἴνα περ ποδώκης Ἀχιλλεύς,
 Τυδαΐδην τε φασὶ τὸν ἰσθλὸν Διομήδεα.

VIII.

IN HARMODIUM ET ARISTOGITONEM
HYMNUS.

In myrti ramo gladium gestabo, sicut Harmodius et Aristogiton, quando tyrranum occiderunt, æquabili-jure-uti et Athenas fecerunt. Charissime Harmodie, nondum es mortuus; insulis verò in beatorum te aiunt esse, ubi nimirum est celeripes Achilles, Tydidemque esse aiunt

Ἐν μύρτῳ κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
 Ὡς περ Ἄρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 Ὅτ' Ἀθηναίης ἐν Δυσίαις,
 Ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην.

Ἀεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
 Φίλταθ' Ἀρμόδιε καὶ Ἀριστόγειτον,
 Ὅτι τὸν τύραννον κτανέτον,
 Ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτον.

ΤΕΛΟΣ.

---

strenuum Diomedem. In myrti ramo gladium gestabo, sicut Harmodius et Aristogiton, quum Minervæ in sacrificiis, virum tyrranum Hipparchum interfecerunt. Semper vestra gloria erit per terram, charissime Harmodie et Aristogiton, quia tyrranum occidistis, æquabili-jure-uti et Athenas fecistis.

FINIS.

SCHOOL BOOKS

Published by BELL & BRADFUTE, G, Parliament Square, Edinburgh.

1. Moor's GREEK GRAMMAR ; greatly enlarged by Professor Dalzel and Dunbar. New edition. 8vo. 7s. boards.

2. Professor Dalzel's COLLECTANEA GRÆCA MINORA : Ad usum Tironum accommodata. 12th edition. 7s. bound.

3. ————— COLLECTANEA GRÆCA MAJORA : Ad usum Academicæ Juventutis accommodata. Cum Notis Philologicis. Tom. I. complectens Excerpta ex variis Orationis solutæ Scriptoribus. 8vo. 9s. 6d. boards.

4. ————— Tom. II. complectens Excerpta ex variis Poëtis. 8vo. 11s. boards.

5. Professor Dunbar's EXERCISES ON THE SYNTAX, and Observations on some peculiar Idioms of the Greek Language ; with an Attempt to trace the Prepositions, several Conjunctions and Adverbs, to their radical signification. 8vo. 7s. 6d. boards.

6. ————— ANALYSIS of the FORMATION of the RADICAL TENSES of the GREEK VERB ; with an Essay on the origin and general power of the Particle Α. 3s. boards.

7. NOVUM TESTAMENTUM GRÆCE, Editio Stereotypica. 12mo. 4s.

8. SCHREVELII LEXICON MANUALE, Gr. Lat. et Lat. Gr. New edition, greatly improved. 12s. boards.

9. Adams (Dr) PRINCIPLES of LATIN and ENGLISH GRAMMAR. New edition. 12mo. 3s. 5d.

10. Ainsworth's LATIN and ENGLISH DICTIONARY abridged. 8vo. 15s.

11. CLAVIS HOMERICA ; sive Lexicon Vocabulorum omnium, quæ continentur in Homeri Iliade et potissima parte Odysseæ ; a Sam. Patricio. Editio nova et emendata. (1811.) 8vo. 8s. boards.

12. CICERONIS DE FINIBUS Libri III. et ex oporibus Philosophicis quædam Excerpta. (1812.) 18mo. 4s.

13. ————— ORATIONES SELECTÆ; item Cato Major, seu de Senectute, Lælius, et Epistolæ ad Familiares Selectæ. 18mo.

14. Grahame's STENOGRAPHY; or, Easy System of Short-Hand Writing. 12mo. 3s. boards.

15. QUINCTILLIANUS DE INSTIT. ORATORIA. 2 vols. 18mo. 10s.

16. Simson's (R. of Glasgow) ELEMENTS of EUCLID. A new edition, greatly improved by Mr Christison. 8vo. 8s. boards.

17. TACITI OPERA; revised by Mr Carson. 8vo. 10s. 6d.

18. Playfair's (Professor) ELEMENTS of GEOMETRY; containing the first six books of Euclid, with a Supplement on the Quadrature of the Circle and the Geometry of Solids; to which are added, Elements of Plane and Spherical Trigonometry. 5th edition, enlarged. 8vo. 9s.

19. Davidson's SYSTEM of PRACTICAL MATHEMATICS. This volume will be found to contain a concise but comprehensive System of Practical Mathematics, and a collection of accurate Logarithmical Tables. Neatly printed in 8vo. 12s.

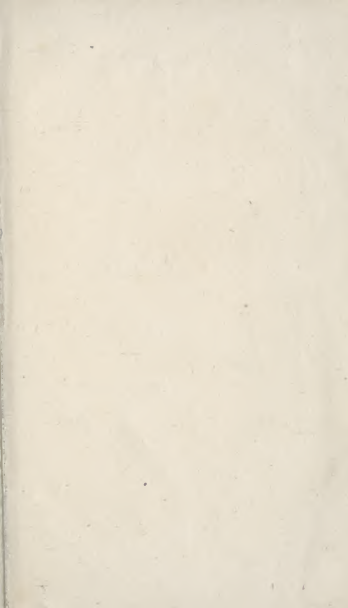
20. Davidson and Scott's COMPLETE SYSTEM of PRACTICAL ARITHMETIC, adapted to modern practice. With Notes, explaining the foundation of the Rules, and the best methods of applying them: and copious Illustrations of Commercial Subjects. To which are added, Answers to the various Questions. For the use of Schools. 2d edition, neatly printed in 12mo. Price 3s. 6d. bound.

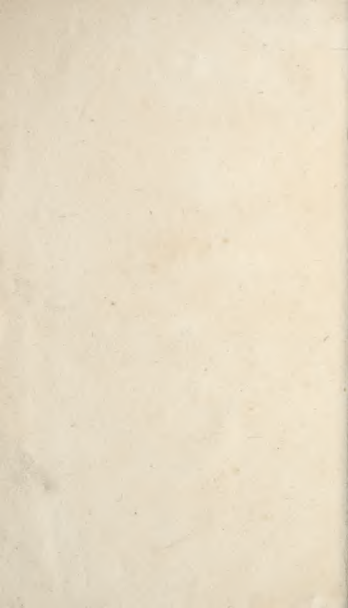
* * * *Of BELL & BRADFUTE, may be had all the Books used at the different Universities and Schools in Scotland.*

x

